

DAR SERDECZNY
z Skárbnice Pisma Świętego wybrány,

A

P. NASWIĘTSZEY

Przy iey Cudownym Obrázie TVCHOWSKIM
nabożnie Ofiarowány.

7759

Z BIBLIOTEKI
SEMINARIUM
SANDOMIERSKIEGO

Ku chwale Bogarodzice PANNY, a ku chęćbie zawi-
snych iey zasności.

Ne timeas MARIA, inuenisti enim gratiam
apud Deum. Luca 1.

* * * *

Anno y Matko oraz/ cudownas na świecie/
Zrodzilas światu Boga/ przy Panińskim świecie/
Wyslawic niepodobna/
Jakos jest wielce godna.

Niech (po Bogu) iszyki na Niebie y ziemi
Tytuly wynayduia z chwalami wielkiemi/
Nie nayda nic wyzszego/
Od Macierzynstwa twego.

Co piastu w morzu/ iskier jest w ogniu sonecznym/
Ile momentow w czasie bez skonczenia wiecznym:
Jak wiele szczegulności
Wszech rzeczy/ y rozności.

Wszystkie liczby przewyzszasz Panno slawa twoia/
Gdys Matka Bogu swemu. A piekla sie boia:
Bo skoro Bog świat stworzył/
Toba czartu przygroził.

Zemscilas sie vpadku nad nim Ewinyego/
Vplas nad wszystkie ludzcie Prawa przekletego:
Niebieska bialoglowo/
Kodzac Przedwieczne Slowo.

Jestes niepokalana w pierwszey niewinności/
Ktorzy inaczey twierdza/ czynia to zlektosci;
Kowna czyniac z inszemi
Matkami przekletemi.

Czyli cie miał wężowi dopuscic w wiezienie?
Ten ktory zguby iego/ byl twoie nasienie?
Y mogl sie rodzić Swiety
Z tad/ gdzie mieszkal przeklety?

Juzby musiala Ewa być blogoslawiona/
Nie ty/ bo z nieprzekletey kosci jest stworzona.
Z Gabryelem dzierzemy/
Tym spornym/ nie wierzemy.

Tys między Niewiastami Ozdoba szczęśliwa/
Nieobietego Meża/ Żywot twoy okrywa/

Takie czystości loże
Tylko Bogu bydź może.

Jeśli da Zakon stary wiare Moyzesowi /
Jeśli Nowy nie żąda kłomstwa Aniołowi ;

Niemogłás mieć nieznásti
Bożey : gdys Pelná láski.

W Chlebie Syn twoy bez kwasu zamknął swoje ciało/
W Grobie żadne/ procz iego/ ludzkie nie leżało :

A miałby w tym Żywocie
Mieysce dáć swey sromocie :

Niechay sie porachuią twoi przeciwnicy /
Jako ich zdobyć mogą znágana Rodzicy :

Wszak zniwagi przyczyná
Synom : nie czesć Matczyńná.

Niewiasta cie Syn zowie : bo w tobie wyraża
Niewiasto/ ktora w Kainu wężowi przegraża :

Niewiasta/ plci jest imię/
Nic tu Czart z tad nie wyimie.

Aże przez swych Zasadzcow zárzuca tym słowem/
Ze cie nie nazwał Matką : słabym sięc obłowem :

Bedzie w dobrym rozumie/
Kto to wważyc umie.

Bo Żydzi być mniemali w grzechu zrodzonego/
Jako my wszyscy zmatek ; lecz z słowa takiego/

Ktore Syn przy nich mawiał/
Czystosć twoie obiawiał.

Gdyż żadna nie rodziła Matką bez zgrzeszenia/
Wiec niechiał ci przyczytać inż tego imienia ;

Lecz iaká Ewa była/
Matką/ niżli zgrzeszyła.

A z tad gdy iego krewnych/ Bracia miánowali/
A szczęśliwą bydz Matkę ze krwi tylko zwali;

Przyrownal swe rodzenie/
Do słowa/ przez slyszenie.

Pierworodnym sie zowie Syn twoy choć Jedyney/
Wedlug Ewangelistow; a to z tey przyczyny;

Ze w przod w Niebie zrodzony/
Nizli w tobie wcielony.

Nie dawalby byl I E Z V s przy śmierci obcego
Syna/ mijając prawo/ byś miała własnego

Do twej Matko vsługi:
Lecz nie byl żaden drugi.

Ktemu gdy Piśmo dziwne Poczucie wymienia/
Ze cie nie vznał Jozef/ aż do Porodzenia/

Żnaczy/ że sie nie cniło
Już tam gdzie słońce bylo.

Poczelas Boskie Slowo z słowa Anyelskiego/
Zrodzilas bez boleści Syna Niebieskiego;

Podobnas w tym pologu
Rodzeniem Oycu Bogu.

Na twe przyscie Helzbietá zaraz Proroctwie/
A Jan w żywocie bedac wesol podskakuie;

Wiedzieli że tak trzeba
Przywitać Pania Niebá.

Pasterzom/ o Dzieciaciu y tobie w iedności/
Anyolowie w Bethleem przy wielkiej swiatłości:

Ż chwala wiadomosc dáia/
A z weselem spiewaia.

Gwiazdá nie mogla inſzey Matki wklázowac/
Ż Dzieciaciem/ ani Medrcy zrak go twych wyimowac:

Gdy Krolá przywitali/
Matce dar y czesc dali.

Bog

Bog przez Anioła kaze kwoli Herodowi/
Dnosc spólnie z matką Dziecie Jozefowi;
Niebyłaś zanedbana/
Matko Bogu kochana.

We dwunastu lat z troską náyduiesz w Kościele
Twe namilsze Páchole; gdzie Doktorow wiele
Chwala náuke iego/
Dznawiają mądrego.

A Diabel z kłámliwemi teraz ludzmi wstaie/
Mowiac/ że cie Syn mily o te pieczą láie:
Żá zle by mieé musieli
Madrzy/ co tam slyżeli.

Żalíz sía tá powiesc moze z soba zgodzić/
Nie czcić kogo/ á w iego posluszeństwie chodzić!
Tak ma Ewángelia/
Toc Diabel prawdy mijá.

A gdys Oycem Jozesá tamze mianowalá/
Czym/ pokornies mniemaniu ludzi wygadzałá:
Wnet sía I E Z V s wymuie/
W Niebie Oycá w zmiánknie.

Nie ciebie lzy/ kto mowi że cie nie śánował
Syn/ ále raczey Bogá? iák by swoy rzad psował:
Bo Rodzice czcić kaze/
A sam to práwo máże.

Takie śáton sam z piekła bluznierstwa przywodzi/
Oczym ani pomyslic Czlowieku sía godzi:
Niechże wiecznie przepáda/
Kto o tobie zle gáda.

Nigdyć pietielne zoby namniey nie zástódza/
Bo nogi twoie świere po ich głowie chodzą:
W znosząc iad żadlá swego/
Nie tlną trzewiká twego.

Nie

Nie odmowil nigdy nic Syn namilſzy tobie/
A w Kanie Galileyſkiej dal dowod o ſobie:
Gdy ſwoy czas wkróciwſzy
Uczynil Cud napierwſzy.
A tam nam Syna twego Czart wyſpoca ſlowa/
Ale ich Swiate twoie ſerce dobrze chowa:
O bys nam powiedziala/
Jakos ie rozumiala.
Ile ſlow ſwietych bylo w calym wieku Syna/
Tys wſzytkie w ſercu miala/ o Arko iedyna:
A ſmie zly iezyk matac/
Onec w chanbe wymiatac.
Zaſlugi wſzytkie iego/ z toba ſa zlaczone
Wzgiadem ciela/ ktore ieſt z twej krwi uczynione:
Gdy karmi ciałem ſwoim/
To inż oraz y twoim.
Niſt przeczyć twej niebieſkiej nie myſli czyſtoſci/
Tylko ſludzy piekielney ſproſni lubieżnoſci/
A ktoż przeciw niey prawi:
Ludzie/ z Diabłem plugawi.
Wſzytkie figury ſtare czyſtoſci Pánienſtwa/
O przyſciu Meſſyaha/ wſzytkie podobienſtwa;
W tobie ſwoy skutek braly/
A Sybille przyznały.
Niemiał cie przed potopem wiek on nieſzczęſliwy/
Ktory przez ſwa cielesnoſc zginął niewſtydliwy/
Znioſlabyſ byla wode/
Cney czyſtoſci w nagrode.
W tobie wzor wſzytkich zaſiadł Enor/ w tobie ſchowanie;
Zniżyłaſ ſwa pobora Niebieſkie mięſkanie:
Bo na ſwiat Boſtwo zeſzło/
A w Niebo Ciało weſzło.

W iákim kochaniu byláś v IEZV SA twego /
Swiadkiem zostal Testáment on ostatni iego ;
Przy cieškim vmeczeniu /
Ze cie miał ná baczeniu.

Duše poruczal Oycu / á twa stráž Janowi /
W twoiey sprawie do obu was w bolesciách mowi ;
Potym grzesnikow rzeczy /
Miał zbawiciel ná pieczy.

W dobrej znać Mátko byláś v niego opiece /
Gdy záwsze chce przy tobie mieć Synowstie rece.
A w Janowey osobie /
Oddal nas wšytkich Tobie.

Przeto / widzac že wšytko Syn czyni dla ciebie /
Wolamy : wiecey teraz spráwić mozesz w Niebie /
Czasu vtrápionego /
Doday ráunku twego.

A badz nam Mátko Páanno / gdy tak wyznawamy /
Ze po Bogu wcieczki / nád ciebie nie mamy.
Znies žalosne ciemności /
Jutrzenko przedwieczności.

Day w Polšce swieta zgóde / iedność miedzy stany /
Zágás niechaci / swary / co są miedzy Pány ;
A tak tráy oplakány /
Pozbedzie swey przygány.

Prowincye sia wrocą ktore poszarpono /
Wroci sie y dostátel co go wyniszczo ;
Gdy twá przyczyna bedzie /
Bog nam poszczesći wšedzie.

Oco my niško prošac ; náchyl swietych wšy /
Krolowa Polška : niech cie nádzá Polška ruszy /
A w Polšce chwalić ciebie
Nieprzestána / y w Niebie.

Co jedno twych chwał było/ y iest/ y być może/
Oświec ie tu ozdobie Matki/ Synu Boże:
X day mi trwać stáiecznie
Abym iey służył wiecznie.
Niech będzie Matka Boża zawsze w wielbiona/
Gdyż nad stworzenie wszelkie godnie wyniesiona:
Ja tym samym záwieram/
Ze przy iey czci vmieram.

X. S. S. Z. S. B.

W K R A K O W I E,

W Drukarni v Dziedzicow Krzystofa Schedla/ J. K. M.
Typografá. Roku Páńskiego. 1670.

